

Hele denne udvikling har utvivlsomt ramt mange skatteydere med jævne indtægter så hårdt, at en mulig nedsættelse af statsindkomstskatten, der er særlig progressiv også for de mere beskedne indtægter, først og fremmest bør komme disse indkomstgrupper tilgode.“

Lovforslaget underkastedes i folketinget en indgående udvalgsbehandling, der resulterede i, at det undergik de foran omtalte ændringer.

Fra *konservativ* side fandt man ikke bestemmelserne om indkomstskat af kooperative virksomheder tilfredsstillende, men stillede nogle ændringsforslag, hvorefter de kooperative virksomheder skulle underkastes en egentlig indkomstbeskatning efter nærmere fastsatte regler. Vedtagelsen af disse forslag ville betyde, at dividenden blev beskattet som indkomst i virksomheden.

Anker Lau (HV) kunne også have ønsket bestemmelserne om de kooperative virksomheders beskatning ændret, men anså dog den foreslåede ordning for et fremskridt og ville under hensyn hertil stemme for den.

Ændringsforslaget om skalaen for den personlige indkomstskat til staten mødte tilslutning fra hele udvalget med undtagelse af *Funch Jensen* (DR), der i betænkningen udtaler, at han kunne tiltræde de foreslåede skattnedsættelser, men ikke forhøjelserne og heller ikke den foreslåede beskatning af kooperative virksomheder, samt *Thorvil Kristensen* (V). Sidstnævnte anfører, at han „finder det uforsvarligt at formindske statens overskud ved skattelettelser i den nuværende situation og derved forøge købekraften, idet hensynet til genopbygningen og valutasituationen stadig kræver en forbrugsbegrænsende politik, jfr. regeringens langtidsprogram. Der er så meget mindre grund til at nedsætte den samlede skatteudskrivning nu, som vi i nær fremtid kan vente større udgifter til forsvaret. Det tilføjes, at forholdene på arbejdsmarkedet ikke kan begrunde den foreslåede ændring i finanspolitikken, idet beskæftigelsen stadig er meget stor.

Mindretallet ville derimod kunne tiltræde en omlægning af skatterne, således at de direkte skatter nedsættes, mod at forbrugsafgifterne samtidig hæves tilsvarende. Derved ville finanspolitikken bedre tjene sit øjeblikkelige formål: at bremse forbruget uden samtidig at hemme produktionen.

Det erkendes, at et stort overskud på statsbudgettet kan friste til større statsudgifter eller til, at staten overtager en større del af investeringen. Mindretallet ville derfor binde overskuddet ved at anvende det til afdrag på statens gæld i nationalbanken, der så til gengæld kunne forøge sine udlån til er-